

Foaia veștedă

Mihai Eminescu

Vântu-o foaie vestejită
Mi-au adus mișcând fereastra -
Este moartea ce-mi trimite
Fără plic scrisoarea-aceasta.

Voi păstra-o, voi întinde-o
Între foile acele,
Ce le am din alte timpuri
De la mâna dragei mele.

Cum copacu-și uită foaia
Ce pe vânt mi-a fost trimisă,
Astfel ea uitat-au poate
Aste foi de dânsa scrise.

Vorbele iubirii moarte
Vinovate-mi stau în față,
Dovedite de minciună
Cer să sting a lor viață.

Dulcea lor zădărnicie
Nu mă-ndur s-o pun pe foc,
Deși-mi stau atât de triste
Că nu pot muri pe loc.

Voi păstra întreg amarul
Și norocul ăstor foi,
În durerea vechii pierderi
Recitindu-mă înapoi;

Numai vestea blând-a morții,
Foaia tristă le-am adaos:
Moartea vindec-orice rană,
Dând la patimi repaos.